

paa Kvinder, der efter at have afgivet en Fuldmagt indgaa Ægteskab, saaledes at de leve i almindeligt Formuefællesskab med deres Mænd. At Fuldmagten herved bortfalder, stemmer utvivlsomt med gældende dansk Ret, men man har lige saa lidt fra dansk som fra norsk Side fundet Anledning til i Udkastet at optage en Bestemmelse, som naturligt hører hjemme i Lovgivningen om Forholdet mellem Ægtefæller og er af en ganske anden Karakter end Reglen om Umyndiggørelse.

§ 24.

Naar Fuldmagtsgiveren kommer under Konkurs, maa det være Konkursboets Bestyrelse, som træffer Bestemmelse om, hvorledes der skal handles med Virkning for Boet, og der kan ikke være nogen Formodning for, at Udførelsen af Fallentens før Konkursen givne Ordre til Fuldmægtigen skulde stemme med Boets Interesser. Fuldmagten maa derfor ved Fuldmagtsgiverens Konkurs bortfalde i den Forstand, at Tredjemand ikke ved Retshandler med Fuldmægtigen erhverver anden Retsstilling overfor Konkursboet, end han vilde have erhvervet, hvis Retshandelen var foretaget af Fuldmagtsgiveren selv. Dette, der udtales i Udkastets § 24, 1ste Punktum, stemmer utvivlsomt med gældende Ret og harmonerer med Bestemmelserne i Udkastet til Lov om Kommission m. m. §§ 47, 76 og 87, hvorefter Kommissionærens, Handelsagentens og den Handelsrejsendes Hverv bortfalder henholdsvis ved Kommittentens, Agenturgiverens og Handelshusets Konkurs. Med Hensyn til fremmed Rets Stilling bemærkes, at den tyske borgerlige Lovbog vel ikke har nogen Bestemmelse om Fuldmagtsgiverens Konkurs, men at den her udtalte Regel dog utvivlsomt er anerkendt. Efter den schweiziske Forbundslov om Obligationsretten Art. 35 og det ungarske Udkast § 1674 bortfalder Fuldmagten ved Fuldmagtsgiverens Konkurs.

Ligesom med Hensyn til Umyndiggørelse, se ovenfor, hersker der nogen Tvivl om, hvorvidt efter gældende Ret

Konkursen alene faar Indflydelse paa de efter den foretagne Retshandler, eller ogsaa paa tidligere foretagne, som først efter Konkursen komme til Medkontrahentens Kundskab. Hvad der i saa Henseende gælder for Retshandler, foretagne af Fallenten selv, maa ogsaa gælde om Retshandler, foretagne af hans Fuldmægtig. Til dette Spørgsmaal har Kommissionen ikke ment at kunne tage Stilling; Lovfæstelse af en Regel paa dette Punkt bør kun ske i Forbindelse med en eventuel Revision af Konkursloven.

Med Hensyn til Konkursens Virkning paa Retshandler, foretagne af Fuldmægtigen efter Konkursen, skal man bemærke følgende. Ligesom Umyndiggørelse virker Konkurs efter norsk og svensk Ret umiddelbart ved sin Indtræden, uden at der kræves nogen Bekendtgørelse og uden Hensyn til Tredjemands gode Tro. Efter den danske Konkurslovs § 2 kræves Bekendtgørelse (efter Omstændighederne Tinglæsning), for at Konkursen kan virke overfor alle. Først efter dette Tidspunkt virker den overfor Tredjemand uden Hensyn til vedkommendes gode Tro. Forinden Bekendtgørelsen har den kun Virkning overfor den Tredjemand, der kendte eller burde kende Konkursen. Hvad der i saa Henseende til enhver Tid gælder for Retshandler, indgaaede med Fallenten selv, maa ogsaa gælde for Retshandler, foretagne af hans Fuldmægtig. Dette er ved Affattelsen af § 24 tilkendegivet paa samme Maade som i den tilsvarende Bestemmelse i § 23. Saa længe Konkurslovens § 2 bestaar, blive altsaa dennes Regler anvendelige paa Retshandler, indgaaede af Fallentens Fuldmægtig.

Ifølge Paragrafens 2det Punktum kan Tredjemand, naar Retshandelen er foretaget i Henhold til en saadan Fuldmagt som omtalt i § 19, ikke paaberaabe sig Retshandelen overfor Boet, saafremt Fuldmægtigen, da han foretog den, kendte eller burde kende Konkursen. Om denne Bestemmelse, der svarer til Reglen i § 23, 2det Punktum, henvises til Bemærkningerne til denne samt til det Sp. 2734